

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ԱՄԵՐ ԱՐԵՍ Հ. ՅՈՎՀԱՆ. — Առաքելա-
կան քարոզչությունը Հայոց մեջ. Ոսկեանց-
Սուքիասանց նահատակությունն և Եւստա-
թէոսեան եղջերուաքաղը. 97

ՍԱՅՐԱՍՏԵԱՆ ԱՐՇԱԿ. — Հայ ցեղի ծագ-
ման խնդիրը. 109

ՔԻՐՏԵԱՆ Յ. — Հայկական վիշապ գոր-
գերու առասպելը. 115

ԳՐԱԿԱՆ

ՓԷՉԻԿԵԱՆ Հ. Ե. — Երգ Յարութեան (քեր-
թուած). 125

ԳԱՌԻԹԵԱՆ Յ. — Առուակին (քերթուած). 126

ՍՐԱՊԵԱՆ Վ. — Մայր, աղօթէ՛ 126

ԿԻՐԵՂԵԱՆ ՓՐՈՅ. ԼԵՈՆ. — Երկհազար-
ամեակ մը (վիրգիլիոս). 127

ԳԻՏԱԿԱՆ

ՄՈՒԹԱՅԵԱՆ ԶԱՐԵԶ. — Գեղարուեստի կազմա-
ւորումը. 135

ՖԵՐԱՀԵԱՆ Հ. Ս. — Բուսաբանական դի-
տողություններ. 140

ԱՄՍՈՐԵԱՅ ՊԱՏՄՈՒԱԾՔ

ԼԱԼԷ Կ. Պ. — Գեղեցկություն ու Մահը
(թրգմ. Պուլկարեթյէն). 143

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԱՐՁԱԳԱՆԳ

ՏՈՊԱՆԵԱՆ Յ. — Պ. Զատիկ Խանգատեանի
նոր շքանշանը.

Պ. Շարլ Տիլ անդամ Ս. Ղազարու Հայ-
կական ճեմարանին. 144

Տարւան մը Բազմավէպ կը նուիրեն

Պ. Կարօ Յ. Գազազեան՝ Արժ. Տ. Վանան քնն. Կիւլտալեանի (Զիքալոյ).

Ուրիշ մը (մեր յարգ. բաժանորդներէն)՝ Սահակեան վարժարանի (Պէյրուծ).

PHILOLOGIE

Aucher P. Abbé Jean. — La prédi-
cation apostolique chez les Arméniens:
Martyre des S.ts Osghiank-Soukiassank
et le cerf d'Eustache 97

Safrastian A. — Recherche de l'ori-
gine de la nation Arménienne 109

Kurdian H. — Le mythe des tapis-
Dragons Arméniens 115

LITTÉRATURE

Paitchikian P. Elie. — Chant de Ré-
surrection (poésie) 125

Davidian A. — Au fleuve (poésie) . 126

Serabian V. — Priez, ma mère! . 126

Gurékhiian Prof. Léon. — Virgile (pour
le bimillénaire) 127

SCIENCE

Moutafian Z. — La formation de
l'Art 135

Férahian P. E. — Considérations phi-
lologiques pour les mots des plantes . 140

NOUVELLE MENSUELLE

Lalé G. B. — La Beauté et la Mort
(traduction) 143

ECHOS d'ARMÉNIE

Dobadjian H. — Mr. Z. Khanzadian
Commendeur de la décoration *Iftikhar*
Mr. Charles Diehl membre de l'Aca-
démie Arménienne de St. Lazare . . 144

1843-1931

ՄԱՐՏ

Թիվ 3

ԲԱՉՄԱՎԷՊ

ՀԱՆԴԻՍԱՐԱՆ

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ - ԳՐԱԿԱՆ - ԳԻՏԱԿԱՆ - ԲԱՐՈՑԱԿԱՆ

ՀԱՏՈՐ ԶԹ. ՌՅԶ-ՌՅԶԼ

ՎԵՆԵՏԻԿ Ս. ՂԱԶԱՐ

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ԱՌԱՔԵԼԱԿԱՆ ՔԱՐՈՉՈՒԹԻՒՆԸ ՀԱՅՈՑ ՄԷՉ

Ա.

ՈՍԿԵԱՆՑ-ՍՈՒՔԻԱՍԱՆՑ ՆԱՀԱՏԱԿՈՒԹԻՒՆԸ ԵՒ ԵՒՍԱԹԷՈՍԵԱՆ ԵՂՋԵՐՈՒԱՔԱՂԸ

(Շար. տես Բազմավէպ 1931 էջ 52)

Հայկական ազգային եկեղեցական Տօ-
նացոյցը շատ անյիշատակ դարերէ ի վեր
կը նշանակէ երկու խումբ Սուրբերու տօ-
ներ, իրարու մերձ կամ զուգընթաց օրե-
րու մէջ, Սրբոց Ոսկեանց եւ Սուքիասանց
անուամբ, որոնց վկայաբանութիւնը կ'ա-
ւանդեն մեզ նոյնպէս ամենահին Յայսմա-
ւուրը եւ շատ աւելի հնագոյն՝ Ճառըն-
տիրը:

Սրբախօս բանասիրութեան առջեւ ա-
սոնք ալ կը ներկայացնեն Եւստաթէոս-
Բլաչիտասի նման՝ նոյնքան տարօրինակ,
թէպէտ բոլորովին հակոտնեայ, երեւոյթ
մը: Վերջնոյս վկայաբանութիւնը առաս-
պելանման զէպքերու հիւստածը մ'ըլլա-
րով հանդերձ, ըստ երեւոյթին՝ զուրկ
լաւով հանդերձ պատմական ստուգութեան

որեւէ կողմէն, զեռ քննիչը եւ ուսու-
նասիրողը չեն համարձակիր հոն իրական
անձի մը գոյութիւնը ժխտելու. ընդհակա-
ռակն Ոսկեանց եւ Սուքիասանց նահա-
տակութեան վկայաբանութիւնը ոչ մի ինչ
առասպելախառն ունենալով հանդերձ,
(եթէ ի բաց առնունք միայն եղնիկի մը
զէպքը, որ նոյն իսկ աննշմարելի մնացած
է), պատմական յայտնի անձանց, աշխար-
հաց անուանց, քաղաքական ծանօթ զէպ-
քերու ստուգութեանց վրայ հիմնուած ըլ-
լալով հանդերձ, եւ ինչ որ աւելի կարեւորն
է, սկիզբէն մինչեւ այսօր անընդհատ յի-
շատակի մը տեւողութեամբն հանդերձ,
կապակածի ենթարկուած է իրենց գոյու-
թիւնն անգամ: Ինչո՞ւ համար: — Որովհե-
տեւ մինչդեռ Եւստաթէոս-Բլաչիտաս, որ